

ad § 87.

Den sidste Sætning udgaar fra „dækkes“ til Enden og istedet herfor sættes:

„ikke tækkes med Straa.“

ad § 88.

Vedtages Forslaget til § 87, udskydes i første Linie Ordene „eller andet antændeligt Materiale“.

ad § 90.

Som Redaktionsbemærkning: Efter Ordet Bygninger i første Linie tilføies:

„og Vindmøller.“

ad § 95.

Efter Ordene „hvilken Attest“ i anden Linie fra neden tilføies:

„der, naar det af den Byggende forlanges, tillige skal indeholde en nøagtig Forklaring om de i Bygningen anvendte Materialiers Bestaaffenhed.“

ad § 102.

Istedetfor 100 Rd. i anden Linie fraoven sættes:

„200 Rdlr.“.

En Minoritet i Udvalget (Flensborg, Driester) erkjender vel, hvor vigtigt det er, at Bygningsvæsenet her i Staden snarest muligt søges ordnet ved en tidssvarende Lov, men har dog fundet overveiende Betænkelse ved at tilraade Lovens Emanation under de forhaandenværende Omstændigheder. Denne Minoritet er ikke i Bestibelse af den tekniske Indsigt, der er nødvendig for at kunne gaae ind paa Bedømmelsen af det foreliggende Lovudkast, enten som et Helø betraktet, eller i dets enkelte Dele, og den skulde derfor, da bemeldte Arbejde sees at være Frugten af langvarige Forhandlinger i en i dette Diemed nedsat Commission, og derefter saavel i Borgerrepræsentationen, som i Magistraten, ikke have dristet sig til at søge at forhindre dets Iraftreden som Lov, naar ellers ingen Stemmer havde havet sig derimod. Men, efterat de i den Deel af Betænkningen, som af Majoriteten er affattet, omtalte Andragender ere indkomne,

stiller Sagen sig for os noget anderledes. Vi see nemlig her et betydeligt Antal Mænd af Faget, hvis Navne borge for en særdeles Dygtighed i hiin Retning, anholde om, at Sagens Behandling i Rigsdagen maa udfættes, for at der kan gives dem Leilighed til at fremkomme med deres Bemærkninger ved Lovudkastet, og efter de Conferencer, adskillige af hine Mænd have haft med Udvalget, er dets Majoritet dog kommen til den Beslutning, i det Mindste at tage enkelte af deres Erindringer tilfølge. For Minoriteten har Sagen imidlertid stillet sig, som om hine Mænds Udsættelser paa Lovudkastet, saafremt de gives Medhold, ere af en saa gjennemgribende Natur, at de med Hensyn til væsentlige Dele maatte bevirke dets Forandring, og paa en Mængde Paragrapher have en saadan Indflydelse, at deres Indhold maatte modificeres eller dog en Omredaction finde Sted. Kan nu den Stemme, der saaledes har havet sig mod Loven, ikke lades upaaagtet, følger atter heraf, at først Udvalget og derefter Thinget maa dømme de forskjellige Anskuelser imellem; men et saadant Kald i en Sag, hvori Minoriteten, som bemærket, mangler fornøden teknisk Kundskab, har denne ikke troet at turde forsvare at paatage sig, navnlig ogsaa, naar hensees til, at Tiden ikke har tilladt de ovennævnte Modstandere af Lovudkastet, som det nu foreligger, fuldstændigen at fremkomme med og begrunde deres Anskuelser. Og, selv om dette var skeet, skulde Minoriteten dog ikke have vovet at paatage sig endog kun Forsvaret enten for den ene eller den anden Mening, saameget mindre, som der imellem selve den i sin Tid til Udcastets Affattelse nedsatte Commissions Medlemmer har viist sig forskjellige Meninger netop med Hensyn til flere af de væsentlige Punkter, mod hvilke der nu, saaledes som de ere optagne i Lovudkastet, føres Anke. Det forekommer Minoriteten, at Love af den Natur som nærværende, til Bedømmelsen af hvis væsentlige Indhold særegne tekniske Kundskaber ere nødvendige, maatte være affattede under saadanne Hensyn, at de af Rigsdagen, saavidt angaaer det Techniske, ligefrem kunde